

Jure Justinek*, jure.justinek@czs.si

Ocena pašne sezone 2014

Že ob branju naslova tega prispevka nam je jasno, da je bila lanska paša izjemno slaba, če ne kar najslabša v zadnjih letih. Čebelarstvo sezono 2014 je prav tako zaznamovalo obilno in pogosto deževje, tako da poletja, vsaj takega, kot smo ga vajeni, niti ni bilo.

Pomlad je nastopila pozno, saj je bilo zelo dolgo hladno in temu primerno so se razvijale tudi čebele. Buren spomladanski razvoj, kakršnega smo vajeni pri naši kranjski sivki, sploh ni bil tako izrazit. Prvo pašo na oljni ogrščici je večkrat prekinil dež, pa tudi v družinah še ni bilo dovolj pašnih čebel, da bi lahko nabrale omembe vredne presežke. Nekaj kilogramov medu oljne ogrščice so tako natočili le tisti čebelarji, ki so spomladi pospeševali razvoj čebel.

Za oljno ogrščico se pri nas po navadi pojavi paša na akaciji, vendar je ta lani popolnoma zatajila po vsej Sloveniji. Na Primorskem, kjer zacveti najprej, je bilo hladno in deževno, zato akacija ni medila. Na jugu države in v Pomurju je med cvetenjem akacije pihal zelo močan severni veter, ki se mu je pridružil še dež, pa tudi temperature so bile le približno 10 °C nad ničlo. To so najbolj neugodne razmere za medenje akacije, zato seveda kakih obilnih donosov niti ni moglo biti. Že takrat nam je bilo jasno, da bo pridelava medu v letu 2014 manjša, saj akacijev med obsega skoraj tretjino vsega pri nas pridelanega medu.

Po akaciji se čebelarji odpravimo v gozd, kjer pričakujemo medenje smreke, javorja in tudi že hoje. Na smreki pravih obetov ni bilo zaznati nikjer, in to že tretje leto zapored, javor pa je imel lani malo cvetnih nastavkov. V sredini čebelarstva sezone ni medilo nič, to pa je bilo običajno obdobje, v katerem je bilo čebele nujno krmiti, da niso ostale brez hrane in da smo še lahko upali v pašo na lipi in kostanju. Kdor tedaj v panjih ni vzdrževal nujne zaloge hrane, je bil pozneje povsem brez medu, čebele pa se vse leto niso okrepile.

Konec junija sta začela cveteti kostanj in lipa, ki čebelam v normalnih razmerah ponujata obilno pašo. Žal pa so bile lani razmere za dobro medenje teh dveh rastlin slabe. Nenehno je deževalo, tako da so čebele nabrale le nekaj zase, izrazitih presežkov pa ni bilo. Na območju Krima in ponekod v gozdovih

Foto: MB

Ponekod je zamedila hoja – paša na območju Krima.

osrednje Slovenije je kar precej hitro, že kmalu po paši na akaciji, zamedila hoja. Ušic je bilo toliko, da bi čebele lahko nabrale po nekaj kilogramov mane na dan, vendar so imele za nabiranje na voljo le nekaj dni, ker so bile padavine prepogoste in so medenje prekinjale tako dolgo, dokler ni usahnilo. Na teh območjih je samo dobrim družinam uspelo nabrati nekaj presežkov in ti so bili za marsikaterega čebelarja tudi edino točenje v minulemu letu.

Veliko čebelarjev pa je moralo vse leto krmiti svoje čebele. Za to sta dva razloga: prvi je, da je bilo medenje slabše, drugi pa, da čebele niso mogle izletavati iz panjev, ker je bilo preveč deževnih dni, tako da je dež spral še tisto, kar je narava dala. Ko so se najpomembnejše paše končale, se je vreme nekoliko stabiliziralo, narava je bila zelena, dovolj je bilo tudi cvetnega prahu, tako da je lahko vsak, ki je pravočasno dovolj nakrmil čebele in učinkovito zatrl varoje, družine dokaj dobro pripravil na zimo.

Nekaj kilogramov so čebele jeseni nabrale tudi na bršljanu, zlasti na Primorskem, čeprav to ni najbolj zaželeno, saj ta med v satju takoj kristalizira in je neprimeren za zimsko zalogo. Ker je bila jesen dolgo trajna, potrebe po hrani pa še velike, so čebele večino tega medu pozneje tudi porabile.

Lani jeseni se je pojavilo tudi izjemno veliko ropov. Ponekod je bilo tako hudo, da so panji ostali prazni. Prav tako je bila lani večja tudi napadenost z varojami. Samo upamo lahko, da bo zima ugodna za prezimitev čebel, tako da jih bo preživel čim več, ter da bo leto 2015 medeno. Naj medi! ■

* Vodja ONS